

[Ingeborg Hansen.]

kan det have sin praktiske Betydning, at Loven ikke løber længere, saa man kan danne sig et sikrere, mindre skønmæssigt Overblik, naar disse Maaneder er gaaet.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Medvirken til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget her i Tinget, saa meget mere som det vist er alles Ønske, at den standsede Handel snarest muligt maa komme i Gang igen.

Henry L. W. Jensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man af Hensyn til Landets finansielle Stilling stemmer for Lovforslaget i den Form, det nu har faaet, og giver Lovforslaget en hurtig Behandling under Hensyn til, at hele Salget i den paagældende Branche er stoppet.

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke min Beklagelse over den Form og den Maade, hvorpaa Standsningen af Salget har fundet Sted, lige op mod en travl Periode. Jeg betvivler stærkt Lovligheden af Anvendelsen af den Bemyndigelse i Vareforsyningsloven, som man har gjort Brug af; det vil jeg ikke undlade at sige her fra Landstingets Talerstol. Jeg beklager ogsaa, at man paalægger et helt Erhverv den Byrde, det er, i saa udstrakt Grad at være Skatteopkræver for Staten, og jeg vil stærkt anbefale den højtærede Finansminister at finde frem til en Forenkling i Skatteopkrævningen med Hensyn til Pelsværk. Loven løber jo kun til Maj 1948, og det skulde antagelig være muligt til den Tid at faa indført den Bestemmelse, at man tager Skatten koncentreret paa de Steder, hvor Skindhandelen passerer, paa at man er fri for at have tusindvis af Detailhandlere til at være Skatteopkrævere for disse beskattede Varer.

Mit Parti er enig i det Princip, at man beskatter Luksusforbrug, men jeg er ikke helt enig i de Betragtninger, som den sidste ærede Taler var inde paa med Hensyn til, hvad der er Luksus, idet Pelsværk for saa vidt ikke er noget, som den mere bemidlede Del af Befolkningen alene gaar med: det er noget, som den store Del af Befolkningen gaar med i ret udstrakt Grad, særlig Damerne selvfølgelig. Forholdet er det, at Pelsværk efterhaanden er blevet et Supplement til Paaklædningen af urationerede Varer, og det købes i høj Grad af den store forbrugende Befolkning. Det er derfor min Overbevisning, at den Afgift, der vil indkomme ved Opkrævningen af denne Skat, vil være betydelig større end budgetteret.

Jeg vil altsaa anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, men jeg vil dog gøre op-

mærksom paa, at visse redaktionelle Ændringer var ønskelige. I Lovforslagets § 1 staar f. Eks. et Udtryk som „o. lign.“. Nu er Forholdet jo det, at man anvender Skind til mange Formaal, man anvender det til Tasker, man anvender det til Skafte-støvler, man anvender det til Tornystre og den Slags Ting, og man vil let komme ud i et Fortolkningsspørgsmaal med Hensyn til Ordene „o. lign.“. Jeg beder derfor den højtærede Finansminister lade Administrationen nærmere præcisere, hvad der menes med disse Ord „o. lign.“.

Ligeledes findes der i § 3 i Lovforslaget nogle mærkværdige Brøker, og jeg vil henstille, at man, naar Loven til næste Aar tages op til Revision, har Opmærksomheden henvendt paa, at det vilde være betydeligt lettere at arbejde med andre Tal end disse Brøktal, der rent matematisk er beregnet for Afgiften.

Jeg skal hermed slutte mit Indlæg, idet jeg haaber, at vi kan faa Loven forenklet og forbedret i Løbet af det næste halve Aar, hvis den skal opretholdes.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse, saaledes som det nu foreligger.

Jeg skal ikke gaa ind i en principiel Debat med den højtærede Finansminister om de Skattelovsforslag, der i øvrigt er fremsat eller bebudet af den højtærede Minister, men jeg vil gerne have Lov til at sige allerede nu, at jeg nærer den største Betænkelighed ved at forøge den direkte Beskatning efter de Satser, som nu foreslaas, med Udsigt til, at man skal gaa endnu videre.

Man kan altid diskutere, hvad der er Luksusbetonet, og hvad der i det hele taget er Luksusbeskatning, men jeg er bange for, at hvis man overhovedet vil opretholde den Balance paa Statsregnskabet, som vi har i Øjeblikket med disse vældige Summer, bliver man mange Gange nødt til at beskæftige sig med Beskatning af Ting, som i høj Grad kan betvivles at være Luksus.

Det er rimeligt, at der er givet Adgang til, at de Varer, som er købt og betalt af intetanende Medborgere før 7. December, kan blive fri for Afgift efter det foreliggende Lovforslag, men det ser jo underligt ud, at der staar i § 6, at disse Købere skal betale Skatten, hvorefter der i §§ 16 og 17 gives en Bemyndigelse til at fritage dem derfor. Det kan vel ikke være anderledes, men selv om jeg ikke har nogen Grund til ikke at have den største Tillid til den højt-